



ת"פ 24081/03/13 - מדינת ישראל נגד מ כ

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 24081-03-13 מדינת ישראל נ' כ (אחר/נוסף)

בפני
בעניין: כבוד השופטת - נשיאה עינת רון
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מ כ (אחר/נוסף)

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד שרית כץ

ב"כ הנאשם עו"ד מיטל וקנין קורקוס

הנאשם בעצמו

גזר דין

על פי הודאתו הורשע הנאשם בעבירה של פריצה לבניין שאינו דירה וביצוע גניבה.

בין התאריכים 7.3.13 בשעה 18:00 ליום 8.3.13 בשעה 05:00 התפרץ הנאשם לבית ספר ביבנה, בכך שהוריד סולם חרום דרך גג בית הספר, קרע את השרשרת המאבטחת את הסולם וחדר אל תוך בית הספר. הוא נטל מן המקום מחשב נייד, מסך פלזמה, עכבר ומקלדת, השייכים להנהלת בית הספר.

התביעה הדגישה את הערכים המוגנים שנפגעו ממעשיו של הנאשם, והם הגנה על קניינו של הפרט, על בטחונו ועל פרטיותו. התביעה הביאה מפסיקתו של בית המשפט ולפיה הגם שאין המדובר בהתפרצות לבית מגורים, אין בכך כדי למתן מחומרתה של העבירה וכי יש בכך הפרה בוטה של פרטיות וכי ככלל, עבירות רכוש הן עבירות עם פוטנציאל סיכון לביטחון האדם ולביטחון הציבור.

לטעמה של התביעה, המידה של פגיעת הנאשם בערכים מוגנים אלה, היא נמוכה עד בינונית.

עוד הוסיפה התביעה, כי עבירות מאין אלה הן קלות לביצוע וקשות ללכידה, ועל כן, יש להטיל בגין ענישה מרתיעה. בעניין זה, הביאה התביעה מרמת הענישה הנוהגת.



לטעמה של התביעה מתחם הענישה הראוי הוא מאסר בפועל, הנע בין 5 עד 10 חודשים לצד מאסר על תנאי, קנס משמעותי ופיצוי.

התביעה ביקשה לזקוף לחובת הנאשם את עברו הפלילי המכביד, למרות גילו הצעיר, וכן את העובדה שהעבירה בוצעה זמן קצר לאחר שהנאשם נדון בגין עבירה אחרת לעונש מאסר בדרך של עבודות שירות, ובעודו מרצה את עונשו בשל הרשעה זו. כן הפנתה אל האמור בתסקיר שירות המבחן ועם זאת ביקשה התביעה שלא לקבל את המלצות שירות המבחן בהדגישה כי בית המשפט אמון על מכלול השיקולים ואילו שירות המבחן שוקל את שיקוליו של הנאשם בלבד.

סוף דבר, עתרה התביעה להטיל על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל, בכליאה ממשית, להורות על הפעלת עונש מאסר מותנה במצטבר לעונש שהוטל ובצד אלה להטיל מאסר מותנה וקנס.

באת כוח הנאשם פתחה את טיעוניה בכך שהיא ערה למסכת ההרשעות הקודמות של הנאשם וביקשה ללמוד מהם על התדרדרותו מאז היותו קטין. היא ציינה כי יש בהן לצד האמור בתסקיר שירות המבחן כדי ללמוד על נסיבותיו האישיות הקשות שהביאו להתדרדרות זו.

גם באת כוח הנאשם מצאה לחזור ולפרט נסיבות אישיות קשות אלה, שמחמת צנעת הפרט לא אחזור ואפרט אותן.

באת כוח הנאשם ציינה כי מדובר בנאשם צעיר מאוד וכי הטלת עונש מאסר עליו תהיה קשה לו מאוד, עשרות מונים מאשר על כל נאשם אחר. מדובר במי שעושה הכל על מנת לשרוד. היא עתרה להאריך את העונש המותנה ולחילופין, להטיל עליו עונש מאסר בדרך של עבודות שירות. היא הדגישה כי מאז אירוע זה משנת 2013 לא נפתחו נגד הנאשם תיקים נוספים.

עוד ביקשה להדגיש את הודאתו באשמה וכי הרכוש הוחזר לבית הספר.

שני תסקירי שירות מבחן ניתנו בעניינו של הנאשם, בסמוך לאחר הודאתו באשמה, בשנת 2014.

שירות המבחן ציין כי מדובר במי שהחל לעבור על החוק בגיל 14 וצבר לחובתו 15 הרשעות בעבירות מתחום הרכוש, אלימות, הפרת הוראה חוקית, החזקת סמים שלא לצריכה עצמית ועוד.

בגין עבירות אלה נידון בתחילה לריצוי מאסר בפועל, אך לאחר הליך של ערעור, הוקל בעונשו והוטל עליו מאסר בדרך של עבודות שירות ואת העבירה נשוא תיק זה, ביצע כחודשיים לאחר מכן ותוך כדי ביצוע עבודות השירות.

מסתבר כי בעבר הופנה למספר הליכים טיפוליים אך התקשה להתמיד בהם. לדבריו בחודשים שקדמו לאירוע החל לייצב את תפקודו, אך בסמוך ליום האירוע, התעוררו אצלו חוויות שליליות על רקע פרידה מבת זוגו וסביב אירוע אלימות של אביו כלפי אמו. ביום האירוע צרך אלכוהול על מנת לברוח מקשייו הרגשיים ועל רקע התרועעות עם חברה עבריינית, פרץ לבית הספר. הוא שלל שימוש לרעה באלכוהול בדרך כלל, הביע



חרטה על התנהגותו וכן רצון לנהל אורח חיים נורמטיבי.

שירות המבחן התרשם מבחור צעיר, שגדל ברקע משפחתי מורכב וכן חווה בילדותו חוויות טראומטיות כפי שפורט בתסקיר. את העבירה הנוכחית כך צוין, ביצע על רקע התנהלות אימפולסיבית וניכר כי הוא נוטה להתייחס להתנהגותו כמושפעת מגורמים חיצוניים ומהסביבה העבריינית שבה גדל ומתקשה להתייחס למניעיו ולאחריותו האישית. יחד עם זאת, הוא הצהיר על כוונתו להשתלב בטיפול על מנת לשקם את עצמו ואף נמצא מתאים להשתלב בקבוצה טיפולית.

ניתנה אורכה על מנת שכך ייעשה.

במהלך תקופה זו, הגיע הנאשם למפגש אחד מתוך כלל המפגשים הקבוצתיים, ועל רקע קשייו להתמיד הוחלט להפסיק את השתתפותו. הוא תאר קשיים טכניים ואילוצים חיצוניים שמנעו ממנו השתתפותו והצהיר מילולית כי הוא מעוניין להשתלב שוב בטיפול קבוצתי. שירות המבחן התרשם כי מעבר לקשיים הטכניים שתיאר, התנהלותו משקפת קשיי התארגנות וקשיים לגייס כוחות לעריכת שינוי בהתנהגותו, ועל כן, לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית.

מעשיו של הנאשם כוונו כנגד הרכוש ויש בהם כדי לפגוע בהגנה על קניינו של האחר, ואף בתחושה של הביטחון האישי וביטחון הציבור.

מתחם הענישה אשר הציגה התביעה הוא ראוי.

מגיליון הרישום הפלילי של הנאשם עולה כי הנאשם יליד 1994, צבר לחובתו 2 הרשעות קודמות, מבית משפט לנוער, הראשונה שבהן מיום 11.5.2011 ועניינה בצירוף של 15 תיקי חקירה שונים בעבירות שונות, כנגד הרכוש, עבירות בענייני רכב, הפרת הוראה חוקית, איומים, אלימות והחזקת סמים שלא לצריכה עצמית.

תחילה נדון הנאשם לעונש מאסר בן 10 חודשי מאסר בפועל, אולם ביום 18.11.2012 התקבל ערעור שלו על גזר הדין ועונש המאסר בפועל הומר בעונש מאסר בן 6 חודשים שירוצה בדרך של עבודות שירות. בגין הרשעה זו תלוי ועומד נגד הנאשם עונש מאסר מותנה בן 8 חודשים שהוא בר הפעלה בעניינו.

לנאשם הרשעה נוספת מיום 18.3.2015 בגין עבירה של התפרצות, אף בגין הרשעה זו לאחר שהוגש ערעור על ידי הנאשם, הוטל עליו עונש של מאסר בן 3 חודשים אשר ירוצה בדרך של עבודות שירות.

מועד ביצוע העבירה נשוא הרשעה אחרונה זו, הוא בשנת 2011, דהיינו מוקדם לעבירה נשוא תיק זה.

משנה חומרה יש בעברו של הנאשם לכשעצמו, ושבעתיים בכך שהנאשם ביצע את העבירה זמן קצר לאחר שעניינו נדון בבית המשפט, ולאחר שעונשו הוקל לעונש של מאסר בדרך של עבודות שירות ובמיוחד אמורים הדברים לכשביצע את העבירה בעודו מרצה עונש שהוטל עליו, אין אלא ללמוד מכך שמורא החוק אינו על הנאשם. במצב דברים זה, ברור שאין מקום להיענות לבקשה להורות על הארכת עונש המאסר המותנה.



התחשבתי בהודאתו של הנאשם באשמה, בנטילת האחריות ובנסיבותיו האישיות כפי שהובאו בתסקיר שירות המבחן ועל ידי באת כוחו, לולא כל אלה הרי שבנסיבות לעיל, היה העונש המוטל עליו חמור יותר.

אני גוזרת על הנאשם 6 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

אני מורה על הפעלת עונש מאסר מותנה בן 8 חודשים מתיק 590/09 של בימ"ש לנוער רחובות (ענ"פ 21474-06-11 מחוזי מרכז) בחופף ובמצטבר לעונש המאסר בפועל שהוטל, כך שהנאשם ירצה בסך הכל, 10 חודשי מאסר בפועל.

מתקופה זו ינוכו ימי מעצרו של הנאשם 9/3/13-15/3/13.

6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שתחילתם מיום שחרורו ממאסר, לבל יעבור עבירה כלשהי נגד הרכוש. קנס בסכום של ₪ 750 או 5 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 3 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון בהם ביום 1.7.2016 והבאים אחריו בכל 1 לחודש שלאחר מכן. לא ישולם תשלום במועדו, יעמוד כל הסכום לפרעון מיידי.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ט"ו אייר תשע"ו, 23 מאי 2016, במעמד הצדדים.